

พบอาจารย์สอนธรรมะ

คุณยายออกจากบ้านมาพักอยู่ที่บ้านน้ำแฉะวังบูรพา ๒-๓ วัน เพื่อสืบเสาะดูว่ามีบ้านใดที่คนในบ้านไปทำบุญที่วัดปากน้ำภาษีเจริญ และมีช่องทางต่อไปถึงหลวงพ่อดำได้ เมื่อแน่ใจดีแล้วก็ลำน้ามา ขอสมัครเป็นลูกจ้างในบ้านคุณนายเลียบเศรษฐีย่านสะพานหัน

ที่บ้านนี้ถูกใจคุณยายมากเหมือนบุญบันดาล เพราะคุณนายเลียบสนใจการปฏิบัติธรรม ทุกวันเวลาประมาณ ๑ ทุ้ม ถึง ๒ หรือ ๓ ทุ้ม จะมีศิษย์วัดปากน้ำผู้หนึ่งคือ อุบาสิกาทองสุก ลำแดงปิ่น (ขณะนั้นยังเป็นฆราวาสอยู่) มาสอนการปฏิบัติธรรมให้คุณนาย และผู้สนใจ

คุณยายเล่าว่า "ยายอยากเรียนธรรมะมาก แต่ยายเป็นลูกจ้างเขา จะทำยังไง ยายก็มาคิดว่าเราต้องทำงานให้ถูกใจเขา ต้องขยันทำงาน เพราะฉะนั้นยายเลยทำทุกอย่าง ทำได้หมด ล้างชาม ล้างส้วม ถูบ้าน ยายเอาทุกอย่าง ทำเร็ว และสะอาดเรียบร้อยด้วย ยายเอาทุกอย่างมาตั้งแต่เด็กแล้ว เดียวนี้ก็เหมือนเดิม หลวงพ่อธัมมะยังว่า ยายเอาทุกอย่าง"

คุณนายเลียบเลยรักยาย ให้เรียนธรรมะกับอาจารย์ทองสุกด้วย แต่ยายไม่ทิ้งงานนะ ทำเสร็จก่อนเวลานั่งธรรมะทุกวัน พอยายได้ธรรมะแล้ว ยายก็บอกอาจารย์ว่า "อาจารย์ฯ อยากเห็นพ่อทำไถ่ละ" อาจารย์บอก "อยากเห็นก็ต้องนั่งสมาธิมาก ๆ อธิฐานขอเห็นพ่อ"

เหตุการณ์ตอนนี้คุณป้าถวิล(อุบาสิกาถวิล วัฑิรางกุล) ศิษย์เอกคนหนึ่งของคุณยาย เขียนเล่าไว้อย่างละเอียดแล้วในหนังสือ "เดินไปสู่ความสุข" เรื่อง "ตามหาพ่อ" ขอคัดลอกมาให้อ่านส่วนหนึ่งดังนี้

“เมื่อได้ปฏิบัติธรรมถึงขั้นนี้ คุณยายอาจารย์ก็ระลึกถึงพ่ออีกตามเคย จึงบอกอุบาสิกาทองสุข อุบาสิกาทองสุขจึงแนะนำอุปเท่ห์ให้เข้าสมาบัติตามแนววิชาธรรมกาย เมื่อจิตละเอียดดีแล้ว ก็ทำใจหยุดให้นิ่งเฉย ให้กายทุกกายซ่อนอยู่ในองค์ธรรมกาย แล้วอธิฐานจิตขอพบพ่อ

พอเข้าธรรมกายถูกส่วน รู้สึกว่า กายเบาออยล่องสงบอยู่ในที่แจ้งว่าง เป็นทะเลเพลิงที่กำลังลุกโชติช่วง ชั่วโมงหนึ่งไฟที่กำลังไหม้อย่างร้อนแรง ก็ค่อย ๆ มอดลง ขณะเดียวกันรัศมีของธรรมกายก็เปล่งสว่างจ้า เห็นสภาพต่าง ๆ ได้อย่างชัดเจน ปรากฏเป็นภาพของสิ่งมีชีวิตมากมาย รูปร่างต่าง ๆ กัน บ้างก็เป็นสัตว์ บ้างก็เป็นคน บ้างก็ตัวเป็นคนหัวเป็นสัตว์ บ้างก็หัวเป็นคนตัวเป็นสัตว์ บ้างก็อยู่ในเครื่องจักรที่ทรมาณ เห็นพ่อปะปนอยู่ในพวกนั้นด้วย รูปร่างหน้าตาของพ่อไม่เปลี่ยนแปลงเลย เครื่องแต่งตัวดูใกล้เคียงกับเมื่อเป็นมนุษย์ทางंगाกกายขุดทำนาของพ่อก็ยังคงสวมอยู่ แต่พ่อดูซบผอม ใบหน้าหมองคล้ำเหมือนคนที่กำลังมีทุกข์

เมื่อพ่อเห็นลูกสาว ก็วิ่งมาเกาะที่เข่าทั้งคู่ พ่อตกนรกเพราะเมื่อมีชีวิตอยู่พ่อดื่มสุรามากซื้อสุราดื่มวันละ ๑๐ สตางค์ (๑๐ สตางค์ในสมัยนั้นซื้อสุราได้เป็นขวด) นอกจากนั้นพ่อยังเคยฆ่าสัตว์ ออกไปท่องนาก็จับกบ หอย ปู ปลาอยู่เป็นประจำ บางครั้งก็เชือดไก่ที่เลี้ยงไว้เป็นอาหาร

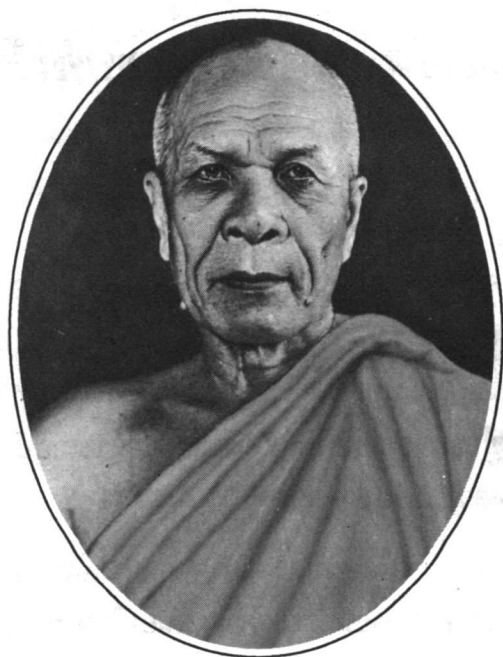
เคยถามพ่อว่า พ่อฆ่าสัตว์ไม่กลัวบาปหรือ พ่อบอกว่า ฆ่าเพื่อเป็นอาหารเลี้ยงชีพ ไม่ได้เอาไปค้าขายที่ไหน ถึงวันพระ พ่อก็ไปทำบุญ คิดว่าบาปคงจะหายไป แต่ที่ได้มาเห็นบาปของพ่อยังอยู่ พ่อกำลังถูกกรรมชดใช้บาป พ่อบอกว่าเมื่อใกล้จะละโลก พ่อเห็นนิมิตที่เคยทำบาป จิตจึงกระวนกระวาย และเกาะอยู่กับนิมิตนั้น พ่อจึงถูกนำมาที่นี่

พ่อวิงวอน ขอความช่วยเหลือน้ำตานองหน้า สงสารพ่อเหลือเกิน ไม่รู้จะช่วยพ่อได้อย่างไร เปรียบเหมือนเห็นพ่อกำลังจะจมน้ำ ตัวเองก็ว่ายน้ำไม่เป็น ช่วยพ่อไม่ได้จึงร้องให้ออกมาดั่ง ๆ จนอุบาสิกาทองสุกถามขึ้น ก็บอกไปตรง ๆ ว่าพ่อกำลังตกนรกเพราะดื่มสุรา อยากจะช่วยพ่อให้พ้นทุกข์แต่ก็จนปัญญา

อุบาสิกาทองสุกแนะขณะที่ยังอยู่ในสมาธิให้อธิษฐานเรียกบุญบารมีที่ได้บรรลุดังธรรม ให้อาราธนาธรรมกายช่วยพ่อ

"ข้าพเจ้าตั้งใจปฏิบัติธรรม โดยเอาตัวข้าเสี่ยงชีวิตนี้ เพื่อต้องการบรรลุธรรมจะได้มาช่วยพ่อ บัดนี้ข้าพเจ้าบรรลุธรรมแล้ว ขออานุภาพพระธรรมกาย จงบันดาลช่วยให้พ่อพ้นทุกข์ ด้วยบารมีของข้าพเจ้าเถิด"

พอขาดคำก็ได้ยินเสียงพระธรรมกายกังวาลก้อง บอกให้พ่อรับศีล พ่อยกมือพนมสมาทานศีลจนจบ แล้วพระธรรมกายก็ให้พ่อระลึกถึงบุญที่เคยทำไว้ขณะที่เป็นมนุษย์ ด้วยอานุภาพของพระธรรมกาย และบุญของพ่อที่เคยทำประสาชาวบ้านนอก ทันใดนั้นกายของพ่อก็เบาและลอยสูงขึ้น ๆ ติดตามธรรมกายของคุณยายอาจารย์ผ่านสวรรค์ชั้นต่าง ๆ พ่อทำบุญไว้ไม่ใช่น้อยเหมือนกัน พ่อจึงไปได้ถึงสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ มีวิมานหลังเล็กเก๋คร่ำคร่า ไม่สูงใสงดงามเหมือนวิมานของเทพองค์อื่น ๆ พระธรรมกายบอกพ่อว่า ที่วิมานไม่สูงใสเป็นเพราะขณะที่พ่อ

พระมงคลเทพมุนี
หลวงพ่อดาวดึงส์ ภาณุเจริญ

เป็นคน วัดก็เข้าเหล้าก็กิน บุญก็ทำกรรมก็สร้าง มาสัตว์ตัดชีวิตเพื่อ
เอามาทำบุญ

พระธรรมกายสอนให้พ่อภาวนา "สัมมา อะระหัง" กาย
ของพ่อผ่องใสขึ้นมากต่างกับขณะอยู่ในนรก กายของพ่ออยู่ในสภาพทิพย์
อยู่วิมานชั้นดาวดึงส์"